

**Проект
вноситься народними
депутатами аУкраїни
А.В.Толстоуховим
О.Б.Шевчуком**

ЗАКОН УКРАЇНИ

«Про парникові гази»

РОЗДІЛ І. ЗАГАЛЬНА ЧАСТИНА

Стаття 1. Визначення основних термінів

Безперервна система вимірювань – означає набір операцій для одержання кількісних значень вимірюваних величин з встановленою періодичністю з використанням автоматизованої приладної бази, розташованої в безпосередній близькості до джерела викидів парникових газів, до складу якої не входять розрахунки, що ґрунтуються на збиранні даних від окремих приладів;

«De minimis» - група джерел викидів парникових газів, відібраних оператором установки, сукупні викиди від яких не перевищують 1 тисячу тонн еквіваленту двоокису вуглецю на рік або не перевищують 5 % від сумарних викидів установки (але не більше 20 тисяч тонн еквіваленту двоокису вуглецю на рік), для яких застосовується спрощена система моніторингу і звітності;

біомаса – органічний матеріал як надземний, так і підземний, як живий, так і мертвий, наприклад, дерева, трави, коріння тощо на даній площі або в даному об'ємі;

база даних новітніх технологій – перелік існуючих у світі технологій по видам діяльності, які підпадають під дію цього Закону, що містить технічні характеристики технологій, оцінку вартості їх впровадження, а також вимоги держави по строкам переходу до використання найкращих з них;

верифікація - процес підтвердження даних щодо обсягів викидів парникових газів, який здійснюється оператором установки або незалежною експертною організацією у відповідності із відповідними міжнародними стандартами;

викиди парникових газів - загальний обсяг антропогенних викидів парникових газів і/або їхніх прекурсорів в атмосферу, які викинуто в атмосферне повітря за визначений період часу;

встановлена кількість - кількісні зобов'язання з обмеження та скорочення викидів відносно базового року, визначені для країн Додатку В Кіотського протоколу до Рамкової конвенції ООН про зміну клімату;

детермінація – процес підтвердження даних, відображених у проектно – технічній документації, звіті про інвентаризацію викидів, плани моніторингу викидів парникових газів, який здійснюється оператором установки або незалежною експертною організацією у відповідності до міжнародних та національних стандартів;

діяльність – види діяльності, які підпадають під дію цього Закону та пов'язані з викидами парникових газів. Перелік видів діяльності встановлює центральний орган виконавчої влади з питань виконання вимог Рамкової конвенції Організації Об'єднаних Націй про зміну клімату та впровадження механізмів Кіотського протоколу;

джерело - будь-який процес або вид діяльності, який відбувається на установці, в результаті здійснення якого відбуваються викиди в атмосферне повітря парникових газів, та/або їх прекурсорів(аерозолів або хімічних сполук); Категорії джерел визначені додатком А до Кіотського протоколу;

еквівалент двоокису вуглецю - обсяг двоокису вуглецю, що має такі ж парникові властивості, як даний обсяг парникового газу. Для кожного парникового газу він обчислюється шляхом перемноження його кількості на відповідний потенціал глобального потепління, затверджений Конференцією Сторін Рамкової конвенції ООН про зміну клімату;

паспорт установки – документ, що містить дані про географічне місце розташування установки, що здійснює викиди парникових газів, перелік джерел, види діяльності та характеристики технологій, що використовуються, базовий обсяг викидів та методику розрахунків, а також план моніторингу та інші відомості, необхідні для обліку установок;

інвентаризація викидів парникових газів – оцінка викидів парникових газів в межах встановлених границь, проведена згідно з вимогами органів Рамкової конвенції ООН про зміну клімату та національними вимогами;

кадастр джерел викидів - перелік джерел викидів парникових газів у встановлених межах оператора установки згідно паспорту установки;

Кіотський протокол – Кіотський протокол до Рамкової конвенції ООН про зміну клімату, ратифікований законом України „Про ратифікацію Кіотського протоколу до Рамкової конвенції ООН про зміну клімату” (далі – Кіотський протокол);

Конференції Сторін, що діють в якості Наради країн-сторін Кіотського протоколу (далі – Конференції Сторін) – постійно діючий міжнародний робочий орган, створений для практичної реалізації вимог Рамкової конвенції ООН про зміну клімату, Кіотського протоколу до неї та інших міжнародно – правових документів, прийнятих у відповідності до Рамкової конвенції ООН про зміну клімату;

методика моніторингу – методи і підходи, які використовуються оператором установки для визначення обсягів парникових газів, які викидаються установкою;

національна інвентаризація - кількісне визначення обсягу викидів та абсорбції парникових газів, які здійснюються на території України, як Сторони Рамкової Конвенції ООН про зміну клімату та Кіотського протоколу до неї, що підготовлено та оформлено у відповідності до вимог прийнятих Конференцією Сторін.

Національний план розподілу прав на викиди – план розподілу прав на викиди парникових газів (далі – Національний план розподілу), фіксує сумарний обсяг прав протягом встановленого періоду, для операторів установок, які підпадають під дію цього закону;

Національний реєстр антропогенних викидів та абсорбції парникових газів - система обліку утворення, отримання, передачі і обігу частин встановленої кількості, одиниць скорочення викидів та інших їх похідних, передбачених Кіотським протоколом та рішеннями Конференцій Сторін;

одиниця абсорбції – одиниця, введена в обіг на виконання відповідних положень умов обліку встановлених кількостей, яка дорівнює одній метричній тонні еквівалента двоокису вуглецю, розрахованої з використанням потенціалів глобального потепління та створена у результаті поглинання двоокису вуглецю екосистемою;

одиниця встановленої кількості — одиниця, введена в обіг на виконання відповідних положень діючих умов обліку встановлених кількостей, яка дорівнює одній метричній тонні еквівалента двоокису вуглецю, розрахованої з використанням потенціалів глобального потепління, як вони визначені Конференцією Сторін Рамкової конвенції ООН про зміну клімату;

одиниця сертифікованого скорочення викидів - одиниця, введена в обіг у відповідності до статті 12 Кіотського протоколу та рішень Конференцій Сторін, яка дорівнює одній метричній тонні еквівалента двоокису вуглецю, розрахованої з використанням потенціалів глобального потепління, як вони визначені Конференцією Сторін Рамкової конвенції ООН про зміну клімату;

одиниця скорочення викидів - одиниця, введена в обіг на виконання статті 6 Кіотського протоколу, яка дорівнює одній метричній тонні еквівалента діоксиду вуглецю, розрахованої з використанням потенціалів глобального потепління, як вони визначені Конференцією Сторін Рамкової конвенції ООН про зміну клімату;

оператор установки - юридична особа або фізична особа-підприємець у власності або законному користуванні якої на території України перебуває установка, функціонування якої зумовлює викиди парникових газів;

план моніторингу – періодична процедура, яка передбачає збирання і архівування всіх відповідних даних, необхідних для оцінки або вимірювання фактичних викидів парникових газів, у встановлений період часу на відповідній установці;

невизначеність - параметр, пов'язаний з результатами оцінки або вимірювання викидів, який характеризує дисперсію значень, які могли б бути приписані оцінюваній або вимірюваній кількості (наприклад, вибіркова дисперсія або коефіцієнт варіації);

незалежна експертна організація – компетентна, незалежна, акредитована у встановленому порядку експертна організація або особа, відповідальна за проведення верифікації (детермінації) та підготовку і випуск звіту верифікатора (детермінатора) у відповідності з встановленими вимогами;

незалежний постачальник інформації – незалежна організація, акредитована у встановленому порядку, що здійснює професійну діяльність у сфері надання послуг щодо підготовки оператора установки до введення права на викиди, а також відповідальна за моніторинг викидів та взаємодію з верифікатором (детермінатором), яка має у своєму штаті п'ять або більше експертів з питань зміни клімату у різних галузях економіки та обслуговуюча операторів установок відповідних галузей економіки;

парникові гази - газоподібні складові атмосфери як природного, так і антропогенного походження, які поглинають і випускають випромінювання з конкретною довжиною хвилі у рамках спектра інфрачервоного випромінювання, що випускається поверхнею Землі, атмосферою і хмарами. У відповідності до додатку А Кіотського протоколу, у період до 2012 року під дію цього закону підпадають парникові гази двоокис вуглецю (CO_2), закис азоту (N_2O), метан (CH_4) гексафторид сірки (SF_6), гідрофторвуглеці і перфторвуглеці, а також інші гази, що підпадають під дію рішень Конференції Сторін;

поглинач парникових газів - будь-який процес, вид діяльності або механізм, що видаляє парникові гази або прекурсор парникових газів з атмосфери;

потенціал глобального потепління - коефіцієнт, який відображає властивість впливати на глобальне потепління однієї одиниці маси певного парникового газу відносно відповідної одиниці двоокису вуглецю за певний період часу. Використання потенціалу глобального потепління дозволяє проводити еквівалентне порівняння різних парникових газів з точки зору їхнього впливу на глобальне потепління та/або тривалості їхньої присутності в атмосфері;

право на викиди парникових газів – право оператора установки на викид однієї метричної тонни діоксиду вуглецю встановлене у відповідності до Національного плану розподілу та зареєстроване на відповідному рахунку у національному реєстрі антропогенних викидів та абсорбції парникових газів у встановленому порядку. Право на викиди парникових газів є похідною одиницею від частини встановленої кількості;

прекурсори - хімічні з'єднання, які не є парниковими газами, але які впливають на концентрації парникових газів, беручи участь у фізичних або хімічних процесах, що регулюють їхнє утворення або швидкість розкладання;

проект спільного впровадження – проект, який спрямований на скорочення викидів та/або збільшення поглинання парникових газів і виконується відповідно до статті 6 Кіотського протоколу;

повірка – сукупність операцій, які виконуються органами державної метрологічної служби (іншими уповноваженими органами і організаціями) з метою визначення і підтвердження відповідності засобів вимірювання встановленим технічним вимогам;

програма діяльності (PoA) - локальна, регіональна, національна політика, заходи, стандарти, що не підпадають під визначення діяльності за механізмом чистого розвитку або спільного впровадження, добровільна діяльність, що координується приватними або державними юридичними особами та веде до скорочення викидів парникових газів або збільшення чистого поглинання, які є додатковими в порівнянні з ситуацією без такої діяльності.

Рамкова конвенція ООН про зміну клімату – Рамкова конвенція Організації Об'єднаних Націй, ратифікована Законом України „Про ратифікацію Рамкової конвенції ООН про зміну клімату”;

система вимірювань – означає повний набір способів вимірювання і вимірюваної апаратури, які застосовуються для визначення змінних величин, які використовуються в методиці моніторингу;

система торгівлі – обіг прав на викиди парникових газів, що є похідними одиниць встановленої кількості в рамках функціонування системи торгівлі;

учасники договорів з передачі частин встановленої кількості викидів парникових газів - держави або міжнародні організації-сторони Кіотського протоколу, уповноважені державою органи, установи, організації та/або суб'єкти господарювання – нерезиденти;

установка – обладнання, що використовується у відповідному секторі, зазначеному у додатку А Кіотського протоколу;

цільові екологічні (зелені) інвестиції – інвестування отриманих коштів від передачі частин встановленої кількості для проектів, програм та заходів, за результатами реалізації яких зменшуються обсяги викидів або збільшується поглинання парникових газів.

Всі інші терміни, які застосовуються у цьому законі, вживаються у розумінні Рамкової конвенції ООН про зміну клімату, Кіотського протоколу та рішень Конференцій Сторін, що діє в якості Наради країн-сторін Кіотського протоколу.

Стаття 2. Законодавство про викиди парникових газів

Законодавство про викиди та поглинання парникових газів ґрунтується на Конституції України, Цивільному та Господарському кодексах України, Кодексі України про адміністративні правопорушення, Рамковій конвенції ООН про зміну клімату, Кіотському протоколі до неї, законах України "Про охорону навколишнього природного середовища", "Про охорону атмосферного повітря", цьому та інших законах, указах Президента України,

Примітка [MB1]: Визначення неадекватне, оскільки у визначенні терміну використовується сам термін «система торгівлі»

актах Кабінету Міністрів України та інших нормативних документах, прийнятих відповідно до законодавства.

Стаття 3. Основні принципи скорочення обсягів викидів та збільшення поглинання парникових газів

Основними принципами скорочення обсягів викидів або збільшення поглинання парникових газів є:

зведення до мінімуму несприятливих соціальних, екологічних та економічних наслідків від викидів парникових газів;

забезпечення сталого розвитку України;

створення стимулюючих умов для здійснення підприємницької діяльності у сфері впровадження нових екологічно-ефективних технологій і досягнень, спрямованих на скорочення обсягів викидів та збільшення поглинання парникових газів;

забезпечення державного регулювання діяльності операторів установок та інших суб'єктів господарювання у частині скорочення обсягів викидів та збільшення поглинання парникових газів;

наукова обґрунтованість, системність і комплексність підходу до скорочення обсягів викидів та збільшення поглинання парникових газів;

формування та реалізація відповідно до національних умов державної політики та заходів, визначених у статті 2 Кіотського протоколу;

нормування викидів парникових газів з урахуванням економічної доцільності, рівня технологічних процесів, технічного стану обладнання та устаткування у поєднанні з ринковими механізмами скорочень викидів парникових газів і збільшення їх поглинання, спрямовані на забезпечення економічного зростання і стимулювання застосування нових технологій і інновацій;

використання ринкових відносин і конкуренції як одного з основних інструментів стимулювання екологічної ефективності;

стимулювання розвитку енергетичного комплексу, промисловості, транспорту, сільського, лісового та комунального господарств, ресурсозберігаючого виробництва, житлового будівництва і пов'язаних з ними сфер послуг, поліпшення екологічного стану в Україні і підвищення якості життя населення;

забезпечення економічної привабливості інвестицій, спрямованих на підвищення екологічної ефективності діяльності операторів установок по скороченню викидів парникових газів та/або збільшення їх поглинання.

Стаття 4. Об'єкти регулювання обсягів викидів та/або поглинання парникових газів

Об'єктами регулювання є відносини, які виникають з міжнародних зобов'язань України за Рамковою конвенцією ООН про зміну клімату та іншими міжнародно-правовими документами з цього питання, зокрема, відносини щодо створення, обігу та обліку частин встановленої кількості, одиниць скорочення викидів та інших їх похідних, передбачених Кіотським

протоколом та рішеннями Конференції Сторін, відносини щодо встановлення права на викиди в атмосферне повітря парникових газів, що встановлюються державою операторам установок, відносини щодо інвентаризації обсягів викидів парникових газів, моніторингу фактичних обсягів викидів парникових газів, контролю з боку держави за дотриманням права на викиди парникових газів операторами установок, обліку установок, що здійснюють викиди парникових газів.

Стаття 5. Суб'єкти регулювання обсягів викидів та/або поглинання парникових газів

Під суб'єктами регулювання розуміються оператори установок, які здійснюють на території України викиди парникових газів та/або поглинають парникові гази, суб'єкти господарювання, які у відповідності до законодавства мають право брати участь у створенні, обігу та обліку частин встановленої кількості та їх похідних, організації, установи, особи, уповноважені країнами, які є сторонами Кіотського протоколу, що мають намір та/або беруть участь у обігу частин встановленої кількості та їх похідних.

РОЗДІЛ II.

ПОВНОВАЖЕННЯ ДЕРЖАВНИХ ОРГАНІВ УПРАВЛІННЯ ТА МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ У СФЕРІ РЕГУЛЮВАННЯ ВИКИДІВ ТА ПОГЛИНАННЯ ПАРНИКОВИХ ГАЗІВ

Стаття 6. Державне управління у сфері регулювання викидів та поглинання парникових газів

Державне управління у сфері регулювання викидів та поглинання парникових газів відповідно до закону здійснюють:

Верховна Рада України;

Кабінет Міністрів України;

центральний орган виконавчої влади у сфері охорони навколишнього природного середовища;

центральний орган виконавчої влади з питань виконання вимог Рамкової конвенції Організації Об'єднаних Націй про зміну клімату та впровадження механізмів Кіотського протоколу.

місцеві органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування.

Стаття 7. Повноваження Верховної Ради України у сфері регулювання викидів та поглинання парникових газів

Верховна Рада України у сфері регулювання викидів та поглинання парникових газів:

визначає засади державної політики України у сфері регулювання викидів та поглинання парникових газів;

приймає закони з питань регулювання викидів та поглинання парникових газів;

Примітка [МВ2]: В даній статті нічого не вказано про компетенцію Міністерства закордонних справ, яке повинне здійснювати нагляд за виконанням міжнародних зобов'язань у сфері регулювання викидів та поглинання парникових газів, які взяла на себе Україна згідно міжнародних домовленостей існуючих та тих, що можуть бути підписаними у майбутньому. Так само, нічого не сказано про нагляд з боку органів прокуратури, який також повинен відігравати важливу роль в даній сфері.

здійснює контроль щодо виконання Україною зобов'язань у сфері регулювання викидів та поглинання парникових газів;

приймає Національний план розподілу прав на викиди парникових газів,

встановлює розмір резерву та надлишку одиниць встановленої кількості, які є предметом міждержавної торгівлі одиницями встановленої кількості.

вирішення інших питань у сфері регулювання викидів та поглинання парникових газів відповідно до Конституції України.

Стаття 8. Повноваження Кабінету Міністрів України у сфері регулювання викидів та поглинання парникових газів

Кабінет Міністрів України у сфері регулювання викидів та поглинання парникових газів:

здійснює реалізацію державної політики щодо виконання зобов'язань України за Рамковою конвенцією Організації Об'єднаних Націй про зміну клімату та Кіотським протоколом;

встановлює порядок створення, обігу та передачі частин встановленої кількості, одиниць скорочення викидів, одиниць сертифікованих скорочень, одиниць абсорбції та інших похідних, передбачених Кіотським протоколом та рішеннями Конференції Сторін, а також прав на викиди у відповідності до Національного плану розподілу;

встановлює порядок розгляду, схвалення та реалізації проєктів, спрямованих на зменшення обсягу викидів та/або збільшення поглинання парникових газів;

встановлює рівні галузевих нормативів на зниження викидів парникових газів для відповідних видів господарської діяльності;

встановлює порядок видачі для операторів установок права на викиди парникових газів в атмосферне повітря;

встановлює порядок державного обліку операторів установок, які здійснюють викиди парникових газів та здійснення державного контролю за викидами та поглинанням парникових газів;

встановлює порядок використання коштів, отриманих від передачі частин встановленої кількості згідно міждержавних або міжурядових угод ;

розробляє прогноз розвитку економіки на відповідний період зобов'язань України за Рамковою конвенцією ООН про зміну клімату;

вносить на затвердження до Верховної Ради України проєкти Національного плану розподілу прав на викиди парникових газів та розміру резерву та надлишку одиниць встановленої кількості, які є предметом міждержавної торгівлі одиницями встановленої кількості у відповідності до статті 17 Кіотського протоколу;

створює міжвідомчі органи з питань регулювання викидів та поглинання парникових газів та затверджує їх положення у встановленому порядку.

здійснює інші функції відповідно до законодавства та міжнародних зобов'язань України.

Стаття 9. Повноваження центрального органу виконавчої влади у сфері охорони навколишнього природного середовища

До повноважень центрального органу виконавчої влади у сфері охорони навколишнього природного середовища і його органів на місцях належить:

участь у здійсненні державної політики щодо скорочення викидів парникових газів, збільшення поглинання парникових газів та запобігання негативним наслідкам зміни клімату;

координація діяльності центрального органу виконавчої влади з питань виконання вимог Рамкової конвенції Організації Об'єднаних Націй про зміну клімату та впровадження механізмів Кіотського протоколу;

координація заходів щодо виконання зобов'язань України за Рамковою конвенцією Організації Об'єднаних Націй про зміну клімату та Кіотським протоколом до Рамкової конвенції Організації Об'єднаних Націй про зміну клімату;

погодження галузевих нормативів зниження викидів;

погодження результатів регіональних інвентаризацій викидів парникових газів;

погодження Національного плану розподілу прав на викиди;

погодження порядку розподілу прав на викиди парникових газів;

здійснення інших функцій відповідно до законодавства та міжнародних зобов'язань України.

Стаття 10. Повноваження центрального органу виконавчої влади з питань виконання вимог Рамкової конвенції Організації Об'єднаних Націй про зміну клімату та впровадження механізмів Кіотського протоколу

До повноважень центрального органу виконавчої влади з питань виконання вимог Рамкової конвенції Організації Об'єднаних Націй про зміну клімату та впровадження механізмів Кіотського протоколу належить:

участь у формуванні та забезпечення реалізації державної інвестиційної політики у сфері охорони навколишнього природного середовища та державної політики у сфері регулювання негативного антропогенного впливу на зміну клімату;

виконання вимог Рамкової конвенції ООН про зміну клімату та впровадження механізмів, передбачених Кіотським протоколом до неї, в тому числі в частині реалізації проєктів, спрямованих на охорону навколишнього природного середовища, залучення інвестицій в охорону навколишнього природного середовища;

забезпечення функціонування національної системи оцінки викидів та поглинання парникових газів;

контроль за функціонуванням національної системи торгівлі викидами;

здійснення міжнародної діяльності за Рамковою конвенцією ООН про зміну клімату та Кіотським протоколом до неї;

участь у розробленні та виконанні державних цільових програм з охорони навколишнього природного середовища, в тому числі здійснення в установленому порядку заходів, спрямовані на пом'якшення наслідків зміни клімату;

організаційно-методичне та методологічне забезпечення та контроль за здійсненням регіональної інвентаризації в Україні;

забезпечення у строки, визначені Конференцією Сторін, підготовки та подання національного повідомлення з питань зміни клімату;

здійснення організаційно-методичного керівництва і координації роботи, пов'язаної з регулюванням викидів парникових газів;

забезпечення функціонування Національного електронного реєстру викидів та абсорбції парникових газів;

забезпечення функціонування Національного Центру кадастру викидів та абсорбції парникових газів;

забезпечення проведення моніторингу одиниць (частин) установленої кількості, одиниць скорочення викидів, одиниць сертифікованого скорочення викидів та одиниць поглинання парникових газів, фактичного обсягу викидів у відповідності до затвердженого плану моніторингу, в межах Національного плану розподілу;

розгляд та схвалення в установленому порядку проектів, спрямованих на зменшення обсягу викидів або збільшення поглинання парникових газів, створення, підтримка та розповсюдження бази даних новітніх технологій у сфері зменшення викидів парникових газів;

розгляд та забезпечення реалізації та фінансування проектів цільових екологічних (зелених) інвестицій;

підготовка і погодження у порядку, визначеному законодавством, пропозицій щодо фінансування проектів впровадження механізмів Кіотського протоколу до Рамкової конвенції ООН про зміну клімату, спрямованих на охорону навколишнього природного середовища;

участь у підготовці міжнародних договорів з питань зміни клімату, підготовка пропозицій щодо їх укладення та денонсації, укладення у межах своїх повноважень міжнародних договорів України, забезпечення виконання зобов'язань, взятих Україною за міжнародними договорами з питань зміни клімату;

участь у міжнародному співробітництві з питань зміни клімату, вивчання, узагальнення та поширення позитивного досвіду роботи;

використання бюджетних коштів на освоєння нових технологій, провадження іншої техніко-економічної діяльності з питань зміни клімату;

розробка спільно з профільними міністерствами та відомствами галузевих нормативів зниження викидів;

затвердження результатів регіональних інвентаризацій викидів парникових газів;

формування Національного плану розподілу прав на викиди;

розробка порядку розподілу прав на викиди парникових газів;
здійснення акредитації незалежних експертних організацій та незалежних спеціалізованих організацій (верифікаторів, детермінаторів, незалежних постачальників інформації тощо);
виконання інших функцій, необхідних для виконання покладених на нього завдань, що впливають з цього закону.

Стаття 11. Місцеві органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування

Повноваження згідно цього закону здійснюються Радою Міністрів Автономної республіки Крим, обласними, Київською та Севастопольською міськими державними адміністраціями, Верховною Радою Автономної республіки Крим, обласними радами та Київською та Севастопольською міськими радами.

До повноважень місцевих органів виконавчої влади належать:
проведення регіональної інвентаризації викидів парникових газів;
погодження плану розподілу прав на викиди операторам установок, що розташовані на території регіону, визначеному у відповідності до статті 17 цього закону;

розробка та впровадження регіональних та міжрегіональних програм та проектів зменшення антропогенного впливу на клімат, що подаються для узгодження центральному органу виконавчої влади з питань виконання вимог Рамкової конвенції Організації Об'єднаних Націй про зміну клімату та впровадження механізмів Кіотського протоколу для подальшої реалізації за схемою зелених інвестицій.

участь у розробці та впровадженні галузевих нормативів зниження викидів парникових газів;

підготовка істотних матеріалів для внесення змін до національних коефіцієнтів розрахунку викидів та передача до центрального органу виконавчої влади з питань виконання вимог Рамкової конвенції Організації Об'єднаних Націй про зміну клімату та впровадження механізмів Кіотського протоколу для подальшого затвердження та урахування на національному та регіональному рівні;

здійснення моніторингу виконання операторами установок вимог цього закону та Національного плану розподілу прав на викиди парникових газів.

До повноважень органів місцевого самоврядування належить:

розробка, впровадження або погодження регіональних та міжрегіональних програм та проектів зменшення антропогенного впливу на клімат, що подаються для узгодження центральному органу виконавчої влади з питань виконання вимог Рамкової конвенції Організації Об'єднаних Націй про зміну клімату та впровадження механізмів Кіотського протоколу для подальшої реалізації за схемою зелених інвестицій.

РОЗДІЛ III.

НАЦІОНАЛЬНА СИСТЕМА СПОСТЕРЕЖЕННЯ, ЗБИРАННЯ, ОБРОБЛЕННЯ, ПЕРЕДАЧІ І ЗБЕРЕЖЕННЯ ІНФОРМАЦІЇ,

НЕОБХІДНОЇ ДЛЯ ОЦІНКИ ТА КОНТРОЛЮ ВИКИДІВ ПАРНИКОВИХ ГАЗІВ

Стаття 12. Національна система оцінки та контролю викидів та поглинання парникових газів

Метою створення національної системи оцінки та контролю викидів та поглинання парникових газів є виконання зобов'язань України за рамковою конвенцією ООН про зміну клімату та Кіотським протоколом до неї та забезпечення функціонування національного ринку скорочення викидів парникових газів.

Завданням національної системи оцінки та контролю викидів та поглинання парникових газів є інвентаризація джерел викидів парникових газів, оцінка та контроль фактичних обсягів викидів парникових газів в Україні та моніторинг заходів щодо зменшення викидів парникових газів.

Національна система оцінки і контролю викидів та поглинання парникових газів складається з:

уповноважених державних органів, зазначених у статтях 7 – 11 цього закону;

Національного реєстру антропогенних викидів та абсорбції парникових газів;

Національного Центру кадастру антропогенних викидів та абсорбції парникових газів;

операторів установок;

незалежних постачальників інформації;

незалежних експертних організацій (верифікаторів та детермінаторів).

Стаття 13. Національний Центр кадастру викидів парникових газів

Для здійснення на загальнонаціональному рівні обліку кількісних, якісних та інших характеристик викидів парникових газів, центральний орган виконавчої влади з питань виконання вимог Рамкової конвенції Організації Об'єднаних Націй про зміну клімату та впровадження механізмів Кіотського протоколу створює Національний Центр кадастру викидів парникових газів (далі – Центр), як державне унітарне комерційне підприємство, що є юридичною особою з моменту його державної реєстрації, має самостійний баланс, рахунки в установах банку, печатку із зображенням Державного Герба України та своїм найменуванням відповідно до цього Закону та Статуту Центру.

Повноваження Центру визначаються цим Законом та Статутом Центру.

Статут Центру розробляється та затверджується центральним органом виконавчої влади з питань виконання вимог Рамкової конвенції Організації Об'єднаних Націй про зміну клімату та впровадження механізмів Кіотського протоколу і підлягає державній реєстрації у встановленому порядку.

Центр:

веде електронний національний кадастр викидів парникових газів, шляхом створення та ведення електронного паспорту кожної установки окремо (далі - Національний кадастр);

щорічно проводить національну інвентаризацію викидів парникових газів в Україні, веде контроль викидів та поглинання парникових газів в Україні;

веде облік результатів регіональних інвентаризацій викидів парникових газів;

забезпечує єдність технічної та методологічної бази здійснення регіональної інвентаризації;

узагальнює фактичні данні викидів парникових газів за видами діяльності, готує обґрунтування для визначення та зміни на наступний період зобов'язань галузевих нормативів та показників викидів у відповідних галузях економіки;

надає можливість доступу оператору установок, які знаходяться на обліку у кадастрі, до даних про його установки;

зберігає та опрацьовує документи щодо установки у електронному форматі з прив'язкою до електронного паспорта установки, для забезпечення оперативного доступу та пошуку необхідних даних;

затверджує плани моніторингу викидів парникових газів установок;

затверджує звіти операторів установок про викиди парникових газів;

здійснює облік утворення, отримання, передачі, обігу, підтвердження дійсності прав на викиди парникових газів, що є похідними одиниць встановленої кількості;

взаємодіє з національним реєстром з питань відкриття відповідних рахунків операторам установок та обігу прав на викиди парникових газів, що є похідними одиниць встановленої кількості в рамках функціонування системи торгівлі;

затверджує базові обсяги викидів парникових газів операторів установок згідно встановленому базовому року та галузевим нормативам зниження викидів парникових газів;

готує обґрунтування для визначення галузевих нормативів на зниження парникових газів на наступний період зобов'язань;

створює та супроводжує базу даних новітніх технологій та забезпечує її розповсюдження;

забезпечує методологічну підтримку регіональних інвентаризацій;

забезпечує єдність технічної та методологічної бази для здійснення інвентаризації викидів парникових газів, обґрунтування обсягів прав на викиди та здійснює фінансування відповідних робіт;

забезпечує технічну можливість функціонування єдиної системи обміну даними між операторами установок, чи вповноваженими незалежними постачальниками інформації, центром кадастру, національним реєстром, організаторами торгів (біржами) та іншими учасниками торгів;

здійснює відбір, реалізацію та фінансування спільних програм щодо проведення інвентаризації установок, що здійснюють викиди парникових газів, моніторингу та верифікації фактичних обсягів викидів парникових газів;

забезпечує підтвердження даних з скорочення викидів парникових газів операторам установок;

видає офіційне видання та здійснює іншу видавничу діяльність;

здійснює публікацію у офіційному виданні Центру рішень Центру, методичних матеріалів з питань скорочення викидів парникових газів, офіційного перекладу міжнародних документів з питань скорочення викидів парникових газів, а також інформаційно-аналітичних, статистичних, інших матеріалів, оглядів тощо;

здійснює інші повноваження, передбачені цим Законом та Статутом Центру.

Джерелами фінансування діяльності Центру є:

Державний бюджет України;

надходження від надання платних послуг за обслуговування рахунків операторів установок, що здійснюють викиди парникових газів, які відкриваються у національному кадастрі за результатами інвентаризації;

кошти учасників спільних програм щодо проведення інвентаризації установок, що здійснюють викиди парникових газів, моніторингу та верифікації фактичних обсягів викидів парникових газів;

доходи від видавничої діяльності;

добровільні внески, що надходять від фізичних та юридичних осіб у встановленому порядку;

інші джерела, не заборонені законодавством та передбачені Статутом.

Для здійснення контролю за діяльністю керівних органів Центру та вирішення окремих питань управління його роботою у Центрі створюється Наглядова рада.

Наглядова рада створюється за участю представників:

центрального органу виконавчої влади у сфері охорони навколишнього природного середовища;

центрального органу виконавчої влади з питань виконання вимог Рамкової конвенції Організації Об'єднаних Націй про зміну клімату та впровадження механізмів Кіотського протоколу,

всеукраїнських об'єднань організацій роботодавців;

представників незалежних постачальників інформації, незалежних експертних організацій, організаторів торгів скороченнями викидів парникових газів (бірж), акредитованих центральним органом виконавчої влади з питань виконання вимог Рамкової конвенції Організації Об'єднаних Націй про зміну клімату та впровадження механізмів Кіотського протоколу у встановленому порядку.

Персональний склад Наглядової ради складається з п'ятнадцяти осіб:

три представника від органу виконавчої влади у сфері охорони навколишнього природного середовища;

Примітка [МВЗ]: Пропонуємо, щоб до складу наглядової ради в обов'язковому порядку включалися представники громадськості 2-3 особи.

три представника від центрального органу виконавчої влади з питань виконання вимог Рамкової конвенції Організації Об'єднаних Націй про зміну клімату та впровадження механізмів Кіотського протоколу;

три представника від Всеукраїнських об'єднань організацій роботодавців;

по три представника від незалежних постачальників інформації, експертних організацій та організаторів торгів (бірж), акредитованих центральним органом виконавчої влади з питань виконання вимог Рамкової конвенції Організації Об'єднаних Націй про зміну клімату та впровадження механізмів Кіотського протоколу у встановленому порядку.

Члени Наглядової Ради здійснюють свої повноваження на громадських засадах.

Голова Наглядової Ради обирається з числа членів Наглядової Ради й не може бути одночасно Керівником ДП «Національний Центр кадастру викидів парникових газів».

Керівник ДП «Національний Центр кадастру викидів парникових газів» призначається центральним органом виконавчої влади з питань виконання вимог Рамкової конвенції Організації Об'єднаних Націй про зміну клімату та впровадження механізмів Кіотського протоколу за погодженням з Наглядовою Радою ДП «Національний Центр кадастру викидів парникових газів».

До повноважень Наглядової ради відноситься:

здійснення контролю за виконанням рішень засновника Центру та діяльністю керівництва Центру;

заслуховування звітів керівника Центру, ревізійної комісії з питань діяльності Центру;

затвердження положення про ревізійну комісію;

затвердження договорів (правочинів), укладених на суму, що перевищує еквівалентну 2000 мінімальних розмірів заробітної плати, встановлених законом на дату укладення договорів (правочинів);

внесення на розгляд засновника пропозицій з питань діяльності Центру;

ініціювання у разі потреби проведення позачергової ревізії та аудиторської перевірки фінансово-господарської діяльності Центру;

прийняття рішення про продаж або відчуження будь-яким іншим способом майна Центру, переданого засновником до її статутного фонду, з урахуванням установлених законодавством та Статутом Центру обмежень;

виконання покладених на неї окремих функцій, що належать до компетенції керівника Центру.

погодження бюджету та кошторису витрат Центру.

погодження кадрових призначень у керівних органах Центру;

розробка, вразі необхідності, змін до Статуту Центру та винесення їх на затвердження засновником; Погодження змін до Статуту Центру, розроблених керівником Центру.

надання засновнику висновків щодо ефективності діяльності Центру.

Наглядова рада здійснює інші повноваження, передбачені Статутом Центру та законодавством.

Стаття 14. Національний реєстр антропогенних викидів та абсорбції парникових газів

Національний реєстр антропогенних викидів та абсорбції парникових газів (далі – Національний реєстр) формується і ведеться з метою забезпечення введення в обіг, обліку, зберігання, передачі, надходження, анулювання та вилучення з обігу вуглецевих одиниць, зокрема одиниць скорочення викидів, одиниць сертифікованого скорочення викидів, одиниць (частин) встановленої кількості, одиниць поглинання, їх перенесення на наступний період відповідно до зобов'язань Сторін Рамкової конвенції ООН про зміну клімату.

Національний реєстр веде наступні види рахунків:

- рахунки держави;
- рахунки операторів установок;
- рахунки номінального утримання;
- рахунки фізичних осіб та юридичних осіб - резидентів;

Зазначені рахунки відкриваються для цілей передачі одиниць (частин) встановленої кількості та участі у торгівлі одиницями прав на викиди парникових газів, одиницями скороченнями викидів парникових газів та іншими похідними.

Зазначені рахунки можуть мати субрахунки, що відповідають типам одиниць, які обліковуються на відповідному субрахунку.

Типи субрахунків відповідають типам одиниць, які обліковуються на відповідному субрахунку і можуть змінюватися з огляду на введення нових або виключення існуючих типів одиниць з обігу.

Власниками рахунків у Національному реєстрі є:

Кабінет Міністрів України, на рахунку якого обліковуються частини встановленої кількості, в обсязі, встановленому для України на період дії зобов'язань;

Оператори установок, на рахунках яких обліковуються:

одиниці прав на викиди парникових газів, в обсязі, встановленому у відповідності до Національного плану розподілу;

одиниці скорочення викидів, в межах підтверджених обсягів зниження викидів парникових газів в рамках реалізації проектів спільного впровадження;

Фізичні та юридичні особи – резиденти на рахунках яких обліковуються:

одиниці скорочення викидів, в межах підтверджених обсягів зниження викидів парникових газів в рамках реалізації проектів спільного впровадження у відповідності до їх часток участі у проекті;

Центральний орган виконавчої влади з питань виконання вимог Рамкової конвенції Організації Об'єднаних Націй про зміну клімату та впровадження механізмів Кіотського протоколу у встановленому порядку приймає рішення

про відкриття рахунку в Національному реєстрі, встановлює плату за послуги по відкриттю рахунків, обслуговуванню рахунків, проведення операцій на рахунку.

Розпорядження рахунками та одиницями скорочення викидів, які обліковуються на цих рахунках здійснюють власники рахунків.

Національний реєстр забезпечує безперервне, оперативне та прозоре управління рахунками.

Стаття 15. Контроль за викидами та поглинанням парникових газів

Державний контроль за викидами та поглинанням парникових газів здійснюється центральним органом виконавчої влади у сфері охорони навколишнього природного середовища, його територіальними органами, центральним органом виконавчої влади з питань виконання вимог Рамкової конвенції Організації Об'єднаних Націй про зміну клімату та впровадження механізмів Кіотського протоколу, а також іншими спеціально уповноваженими на це органами виконавчої влади.

Установки, які здійснюють викиди парникових газів підлягають державному обліку у Національному Центрі кадастру викидів парникових газів.

Виробничий контроль за викидами та поглинанням парникових газів здійснюється операторами установок, які здійснюють такі викиди, самостійно або з залученням незалежних постачальників інформації.

Стаття 16. Технічні, технологічні, інформаційні та організаційні вимоги забезпечення функціонування Національного реєстру антропогенних викидів та абсорбції парникових газів та Національного кадастру антропогенних викидів парникових газів

Функціонування Національного реєстру та Національного кадастру здійснюється шляхом застосування відповідного комплексу програмного забезпечення.

Програмне забезпечення, яке застосовується для забезпечення функціонування Національного реєстру та Національного кадастру повинне відповідати наступним вимогам:

безперебійність роботи по збору, обробці, передачі, збереженню та захисту даних;

засоби та комплекси технічного та криптографічного захисту інформації;

відповідати прийнятим стандартам щодо формату та порядку обміну інформацією;

надавати та використовувати відкриті програмні сервіси, необхідні для забезпечення інтеграції та електронного обміну інформацією з програмним забезпеченням, що вже функціонує.

Технічний, технологічний, інформаційний та організаційний супровід функціонування Національного реєстру та Національного кадастру здійснює юридична особа - технічний адміністратор.

Центральний орган виконавчої влади з питань виконання вимог Рамкової конвенції Організації Об'єднаних Націй про зміну клімату та впровадження механізмів Кіотського протоколу визначає юридичну особу - технічного адміністратора на конкурсних засадах у відповідності до вимог законодавства з питань закупівель товарів, робіт, послуг за державні кошти.

Технічний адміністратор повинен відповідати наступним вимогам:

мати досвід роботи у сфері розробки, впровадження та застосування програмного забезпечення у сфері викидів парникових газів не менш ніж два роки;

мати власне програмне забезпечення для здійснення технічного, технологічного, інформаційного та організаційного супроводу функціонування Національного реєстру, Національного кадастру;

мати технічну можливість взаємодії з міжнародним журналом трансакцій;

мати договірні відносини про надання технічної підтримки системи Національного реєстру з відповідною міжнародною компанією;

мати кваліфікований персонал, який постійно знаходиться в Україні, достатній для здійснення безперервного технічного, технологічного, інформаційного та організаційного супроводу;

мати ліцензію Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України

на провадження господарської діяльності в галузі технічного захисту інформації, що включає наступні види робіт: розроблення, виробництво, впровадження, дослідження ефективності, супроводження засобів та комплексів технічного захисту інформації в інформаційних системах, інформаційних технологій із захистом інформації від несанкціонованого доступу, надання консультативних послуг;

мати досвід виконання робіт в галузі технічного захисту інформації;

мати ліцензію Державної служби спеціального зв'язку та захисту інформації України на провадження господарської діяльності в галузі криптографічного захисту інформації, що включає наступні види робіт: надання послуг в галузі криптографічного захисту інформації;

мати досвід виконання робіт в галузі криптографічного захисту інформації;

мати технічну та організаційну можливість підтримки зазначеного програмного забезпечення протягом не менш ніж десять років;

Центральний орган виконавчої влади з питань виконання вимог Рамкової конвенції Організації Об'єднаних Націй про зміну клімату та впровадження механізмів Кіотського протоколу розробляє та затверджує інструкції та форми електронної звітності з питань технічних, технологічних, інформаційних та організаційних вимог функціонування Національного реєстру та Національного кадастру, визначає базові параметри програмного забезпечення,

надає роз'яснення щодо технічних, технологічних, інформаційних та організаційних вимог функціонування Національного реєстру антропогенних викидів та абсорбції парникових газів та Національного кадастру антропогенних викидів парникових газів.

Фінансування Національного реєстру антропогенних викидів та абсорбції парникових газів та Національного кадастру антропогенних викидів парникових газів здійснюється за рахунок державного бюджету України та інших джерел не заборонених законодавством.

Стаття 17. Інвентаризація, моніторинг, верифікація і звітність про викиди парникових газів

Інвентаризація викидів парникових газів в Україні здійснюється на національному та регіональному рівні.

Інвентаризація викидів парникових газів установок, які здійснюють викиди, проводиться у відповідності до принципів та методології Міжурядової групи експертів по зміні клімату, галузевих нормативів скорочення викидів та методологічних матеріалів що рекомендовані Національним Центром кадастру.

Національна інвентаризація викидів парникових газів здійснюється у відповідності до зобов'язань України за Рамковою конвенцією ООН про зміну клімату для визначення та фіксації обсягу викидів парникових газів в Україні.

Національна інвентаризація здійснюється щорічно центральним органом виконавчої влади з питань виконання вимог Рамкової конвенції Організації Об'єднаних Націй про зміну клімату та впровадження механізмів Кіотського протоколу.

Передача результатів національної інвентаризації в Секретаріат Рамкової конвенції ООН про зміну клімату виконується центральним органом виконавчої влади з питань виконання вимог Рамкової конвенції Організації Об'єднаних Націй про зміну клімату та впровадження механізмів Кіотського протоколу щорічно, у період з 15 квітня по 26 травня.

Регіональна інвентаризація викидів парникових газів це кількісне визначення обсягу викидів та поглинання парникових газів, які здійснюються на території відповідного регіону України, що підготовлено та оформлено у відповідності до затверджених вимог та подана до Центру кадастру в строк до 15 лютого року, що передує року подачі національної інвентаризації до Секретаріату Рамкової конвенції ООН про зміну клімату національної інвентаризації.

Регіональна інвентаризація викидів парникових газів здійснюється для покращення якості істотних даних стосовно викидів парникових газів, проведення регіональних програм зі зменшення антропогенного впливу на клімат, обґрунтованого розподілу прав на викиди парникових газів.

Регіональна інвентаризація проводиться місцевими органами виконавчої влади, зазначеними у статті 11 цього закону, з застосуванням

методик та показників що використовуються на національному рівні та в ті ж терміни.

Для цілей проведення регіональної інвентаризації, межі регіонів, в яких проводиться інвентаризація, співпадають з межами Автономної Республіки Крим, Вінницької, Волинської, Дніпропетровської, Донецької, Житомирської, Закарпатської, Запорізької, Івано-Франківської, Київської, Кіровоградської, Луганської, Львівської, Миколаївської, Одеської, Полтавської, Рівненської, Сумської, Тернопільської, Харківської, Херсонської, Хмельницької, Черкаської, Чернівецької, Чернігівської областей, міста Києва та Севастополя, встановленими адміністративно – територіальним устроєм України.

Регіональна інвентаризація проводиться щорічно у регіонах, доля викидів яких п'ять або більше відсотків від національного обсягу викидів парникових газів, визначеного національною інвентаризацією.

Регіональна інвентаризація у регіонах, доля викидів яких менше п'яти відсотків від національного обсягу викидів парникових газів, визначеного національною інвентаризацією, проводиться у роки проведення розподілу прав на викиди парникових газів операторам установок.

Перша регіональна інвентаризація проводиться у всіх регіонах без винятку до першого січня 2012 року.

Протягом проведення першої регіональної інвентаризації також проводиться підготовка істотних даних для встановлення галузевих нормативів зі зменшення викидів та встановлення базового року.

Оператор установки до 1 січня 2012 повинен поставити на державний облік у Національному кадастрі усі установки що здійснюють викиди парникових газів в рамках встановлених географічних та організаційних меж установок.

Межі (географічні та організаційні) встановлюються оператором установки самостійно, відповідним розпорядчим документом.

Географічні межі встановлюють в яких країнах, регіонах, та з в яких географічних координатах розташовані установки оператора.

Організаційні межі формуються виходячи з наявності у оператора у власності або законному користуванні установок, які здійснюють викиди парникових газів у період дії зобов'язань за Рамковою конвенцією ООН про зміну клімату.

У період до 2012 року оператор має право звітувати про джерела викидів, що знаходяться у різних регіонах окремо або по країні в цілому з зазначенням регіону знаходження кожної установки викидів.

Викиди парникових газів, пов'язані з споживанням води, тепло та електроенергії в Україні також повинні включатися до звіту про інвентаризацію без залежності від місця розташування виробництва тепло та електроенергії.

Мобільні установки, які здійснюють викиди парникових газів, що належать українським операторам таких установок та зареєстровані в Україні у встановленому порядку, без залежності від того знаходиться така мобільна

установка в Україні або за її межами і від місця купівлі палива для такої мобільної установки, включаються у звіт про інвентаризацію відповідного оператора установки.

Оператори установок проводять інвентаризацію усіх установок, розташованих на території України, які знаходяться в їх власності або законному користуванні.

Оператор установки який вперше отримує право на певній обсяг прав на викиди парникових газів, розраховує базовий обсяг викидів самостійно, згідно затверджених методик, та встановленому базовому року.

У подальшому за базові викиди приймаються фактичні викиди в році, що передує року затвердження відповідного Національного плану розподілу прав на викиди.

Звіт про інвентаризацію оператора установки підлягає обов'язковому підтвердженню незалежною експертною організацією, акредитованою у встановленому порядку центральним органом виконавчої влади з питань виконання вимог Рамкової конвенції Організації Об'єднаних Націй про зміну клімату та впровадження механізмів Кіотського протоколу.

Незалежна експертна організація підтверджує коректність встановлення меж установок, вибору методики розрахунку викидів та складання плану моніторингу і проведених розрахунків.

Незалежна експертна організація надає послуги з питань, зазначених у цій статті на підставі відповідного договору.

Незалежна експертна організація, для отримання права на надання послуг з питань, зазначених у цій статті, повинна бути акредитована у встановленому порядку центральним органом виконавчої влади з питань виконання вимог Рамкової конвенції Організації Об'єднаних Націй про зміну клімату та впровадження механізмів Кіотського протоколу.

Незалежна експертна організація несе відповідальність за достовірність даних, викладених у звіті про інвентаризацію, які така організація підтвердила, у відповідності до законодавства.

Підтверджений звіт про інвентаризацію подається до Національного Центру кадастру для затвердження та розпорядження про відкриття Паспортів установок.

Форма та склад паспорту установки, звіту про моніторинг, звіту про інвентаризацію встановлюються центральним органом виконавчої влади з питань виконання вимог Рамкової конвенції Організації Об'єднаних Націй про зміну клімату та впровадження механізмів Кіотського протоколу.

Центр Кадастру передає узагальнені данні у центральний орган виконавчої влади з питань виконання вимог Рамкової конвенції Організації Об'єднаних Націй про зміну клімату та впровадження механізмів Кіотського протоколу з метою підготовки для затвердження Національного Плану розподілу прав на викиди та відкриття рахунків у національному реєстрі.

Моніторинг фактичних обсягів викидів парникових газів здійснюється на принципах завершеності, послідовності, прозорості та точності згідно

плану моніторингу. За результатами моніторингу оператор установок готує звіт про моніторинг.

В разі, якщо дві або більше установок підпадають під визначення «des mínimas», оператор установок може об'єднати їх та звітувати про викиди, які здійснюють такі установки разом.

Звіт надається по всім установкам, що внесені до базового обсягу викидів в рамках затверджених географічних та організаційних меж.

Звіт про моніторинг викидів парникових газів подається до Національного Центру кадастру не рідше одного разу на рік у строк до 15 вересня поточного року.

Оператор установки запроваджує безперервний автоматизований збір вихідних даних для надання щомісячних, щоквартальних або щорічних звітів про викиди з метою оперативного управління вільними правами на викиди парникових газів.

Програмне забезпечення, яке застосовується для забезпечення функціонування автоматизованої системи моніторингу повинне відповідати наступним вимогам:

забезпечувати безперебійність роботи по збору, обробці, передачі, збереженню та захисту даних;

бути сумісним з програмним забезпеченням, яке застосовується для забезпечення функціонування Національного реєстру антропогенних викидів та абсорбції парникових газів та Національного кадастру антропогенних викидів парникових газів.

З метою організації моніторингу, оператори установок можуть залучати незалежних постачальників інформації.

Незалежні постачальники інформації здійснюють інвентаризацію, підготовку, супроводження, незалежне підтвердження звіту про інвентаризацію, розробку та затвердження плану моніторингу, збір вихідних даних, підготовку звіту про викиди, можуть бути офіційним представником оператора установки у органах державної влади та місцевого самоврядування по всіх питаннях пов'язаних з виконанням покладених на нього функцій.

Оператори установок та незалежні постачальники інформації надають звіти до Національного центру кадастру згідно з їх регламентами обміну інформацією.

Незалежні постачальники інформації розкривають інформацію про викиди у відповідності до затверджених центральним органом виконавчої влади з питань виконання вимог Рамкової конвенції Організації Об'єднаних Націй про зміну клімату та впровадження механізмів Кіотського протоколу форм звітності.

Незалежні постачальники інформації, для отримання права на надання послуг з питань, зазначених у цій статті, повинні бути акредитовані у встановленому порядку центральним органом виконавчої влади з питань виконання вимог Рамкової конвенції Організації Об'єднаних Націй про зміну клімату та впровадження механізмів Кіотського протоколу.

Незалежні постачальники інформації надають послуги з питань, зазначених у цій статті на підставі відповідного договору.

Незалежні постачальники інформації за невиконання або неналежне виконання своїх обов'язків згідно договору несуть відповідальність у відповідності до законодавства.

Центральний орган виконавчої влади з питань виконання вимог Рамкової конвенції Організації Об'єднаних Націй про зміну клімату та впровадження механізмів Кіотського протоколу у порядку акредитації Незалежних експертних організацій та Незалежних постачальників інформації в обов'язковому порядку встановлюють види та форми відповідальності зазначених організацій.

Оператори установок, які здійснюють викиди парникових газів, надають звіти про моніторинг викидів парникових газів у період до 2013 року добровільно, а з 2013 року – в обов'язковому порядку.

РОЗДІЛ ІV. НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЛАН РОЗПОДІЛУ ПРАВ НА ВИКИДИ ПАРНИКОВИХ ГАЗІВ

Стаття 18. Основи розподілу прав на викиди парникових газів та нормування викидів парникових газів

Права на викиди парникових газів розподіляються за принципом рівноправного доступу до розподілу таких прав усіх операторів установок, що здійснюють види діяльності, дозволені в Україні.

В основі розподілу прав лежить план поетапного переходу на новітні технології по видам діяльності, пов'язаними з викидами парникових газів.

Метою цього газів є поступове економічно і технологічно обґрунтоване переведення економіки України на новітні технології і, як результат цього, скорочення обсягів викидів та збільшення поглинання парникових газів.

План поетапного переходу на новітні технології приймається Кабінетом Міністрів України строком не менш ніж 10 років.

Розробка плану переходу на новітні технології здійснюється центральним органом виконавчої влади з питань виконання вимог Рамкової конвенції Організації Об'єднаних Націй про зміну клімату та впровадження механізмів Кіотського протоколу за погодженням з відповідними галузевими міністерствами та місцевими органами виконавчої влади.

Оператори установок можуть брати участь у розробці зазначеного плану самостійно або в особі галузевих, регіональних чи всеукраїнських професійних об'єднань, спілок, організацій.

Внесення змін до поетапного плану переходу на новітні технології, які стосуються запровадження обмежень, заборон тощо щодо використання певних технологій, дозволяється не пізніше ніж за 3 роки до введення в дію таких обмежень, заборон, передбачених цим планом.

Примітка [МВ4]: Не зрозуміле формулювання.

Заборона на використання певних технологій означає припинення виробництва, що здійснюється з застосуванням такої технології та відмова у наданні права на викиди парникових газів для відповідної установки.

Нормування викидів парникових газів здійснюється шляхом:

встановлення комплексу обов'язкових нормативів (норм, правил, вимог), які регулюють обсяги викидів парникових газів для відповідних типів установок та технологій;

реалізації єдиної науково-технічної політики у галузі регулювання викидів та збільшення поглинання парникових газів;

впровадження і використання новітніх найкращих доступних екологічно безпечних технологій, спрямованих на зменшення викидів та збільшення поглинання парникових газів.

Стаття 19. Порядок отримання операторами установок права на викиди парникових газів

З метою регулювання викидів парникових газів, починаючи з першого січня 2013 року, оператори установок отримують права на викиди парникових газів в атмосферне повітря згідно з відповідним Національним планом розподілу прав на викиди парникових газів.

Отримання оператором установки прав на викиди парникових газів є дозволом держави на здійснення викидів парникових газів в атмосферне повітря у кількостях, передбачених цим дозволом.

Оператори установок здійснюють викиди парникових газів тільки за наявності права на викиди і в обсягах, передбачених Національним планом на викиди.

Оператор установки отримує право на викиди на всі установки, що знаходяться на державному обліку у Центрі Кадастру станом на 1 січня 2012 року.

При створенні нової установки викидів парникових газів, оператор установки отримує право на викиди з неї на загальних засадах.

Право на викиди встановлюються Кабінетом Міністрів України на період зобов'язань України за Рамковою конвенцією ООН про зміну клімату, на певний період часу та не пізніше ніж за два роки до початку дії відповідного періоду зобов'язань.

Загальний обсяг прав на викиди для всіх установок в Україні на кожний такий період часу не може перевищувати обсяг, визначений національною інвентаризацією для відповідного періоду зобов'язань.

Обсяг прав, який надається оператору установки, не може бути більшим за фактичний обсяг викидів з установки, на який отримується таке право.

Кабінет Міністрів України має право приймати рішення про зменшення загального обсягу викидів на який надається право на викиди у відповідний період від встановленого обсягу викидів, який може здійснювати Україна у відповідності до Рамкової конвенції ООН про зміну клімату.

У цьому випадку, обсяг прав, який надається оператору установки, зменшується на частку зменшення загального обсягу викидів.

Примітка [МВ5]: Хто контролює виконання даного положення про заборону на використання технологій? Якщо це питання в законі не врегульовано, то це положення важко реалізувати на практиці. Не зрозуміло, хто приймає рішення про заборону, що є також недоліком.

Права на викиди для окремих установок формуються на підставі галузевих обсягів прав на викиди, встановлених для кожного виду діяльності та з врахуванням структурних зрушень в економіці. Галузевий обсяг прав на викиди може коригуватися виходячи з типу технології. Галузевий обсяг прав на викиди не може встановлюватися індивідуально для окремого оператора установки або вибірково.

Кабінет Міністрів України може застосовувати коригуючі коефіцієнти, які знижують обсяг прав на викиди в межах здійснення заходів державної політики, спрямованих на оновлення виробництва, технічного переозброєння або обмеження окремих виробництв. Коригуючі коефіцієнти встановлюються для відповідних категорій установок та технологій. Коригуючі коефіцієнти не можуть встановлюватися індивідуально для окремого оператора установки або вибірково.

Порядок видачі операторам установок та загальний обсяг прав на викиди для всіх установок встановлюється Кабінетом Міністрів України за поданням центрального органу виконавчої влади з питань виконання вимог Рамкової конвенції Організації Об'єднаних Націй про зміну клімату та впровадження механізмів Кіотського протоколу, погодженим з центральним органом виконавчої влади у сфері охорони навколишнього природного середовища.

Оператор установки, який станом на 31.12.2010 року не виконав вимоги статті 17 цього закону, не має права на отримання прав на викиди парникових газів.

У період до 2013 року оператори установок, які провели інвентаризацію викидів парникових газів та затвердили базовий обсяг викидів на період до 2013 року можуть встановлювати добровільні обмеження щодо обсягів викидів парникових газів. При подальшому встановленні обсягу прав на викиди на період з 2013 року дані інвентаризації та базового обсягу можуть застосовуватися для розрахунку галузевих нормативів зниження викидів.

Обсяг прав на викиди парникових газів обліковується в умовних одиницях. Одна одиниця прав на викиди парникових газів дорівнює одній одиниці (частині) установленної кількості. Одиниця прав на викиди парникових газів індивідуально позначається серійним номером і видача кожної з них засвідчує право оператора установки на викиди парникових газів, еквівалентні 1 метричній тонні двоокису вуглецю.

Стаття 20. Національний план розподілу прав на викиди парникових газів

Національний план розподілу прав на викиди парникових газів приймається Верховною Радою України на відповідний період міжнародних зобов'язань України. У Національному плані розподілу прав на викиди парникових газів встановлюється загальний обсяг прав на викиди парникових газів, що підлягають видачі..

Примітка [МВ6]: Не зрозуміло, хто визначає факт невиконання, як цей факт фіксується.

Національний план обов'язково повинен передбачати резервний обсяг одиниць встановленої кількості для надання відповідного обсягу прав на викиди парникових газів із цього резерву в разі створення нових установок викидів, здійснення передачі частин встановленої кількості за схемою зелених інвестицій з метою фінансування національних та регіональних програм з впровадження і використання новітніх найкращих доступних екологічно безпечних технологій, спрямованих на зменшення викидів та збільшення поглинання парникових газів.

Національний план розробляється центральним органом виконавчої влади з питань виконання вимог Рамкової конвенції Організації Об'єднаних Націй про зміну клімату та впровадження механізмів Кіотського протоколу, за участю центральних органів виконавчої влади, міжвідомчих органів та місцевих органів виконавчої влади в межах їх повноважень у відповідності до цього закону, погоджується центральним органом виконавчої влади у сфері охорони навколишнього природного середовища та приймається Верховною Радою України за поданням Кабінету Міністрів України у встановленому порядку.

Перший період розподілу прав на викиди парникових газів починається з 1 січня 2013 року і закінчується 1 січня 2020 року.

Перший Національний план розподілу прав на викиди парникових газів приймається на 3 роки на період з 1 січня 2013 року по 1 січня 2015 року.

Другий Національний план розподілу прав на викиди парникових газів приймається на 5 років на період з 1 січня 2016 року по 1 січня 2020 року.

Обчислення наступних періодів видачі прав на викиди парникових газів здійснюється Кабінетом Міністрів України у відповідності до рішень Конференції Сторін, у встановленому ним порядку.

Після закінчення другого періоду надання прав на викиди парникових газів, Кабінет Міністрів України визначає терміни дії кожного наступного Національного плану у відповідності, рішень Конференції Сторін у встановленому ним порядку.

Стаття 21. Метод розподілу прав на викиди парникових газів

Центральний орган виконавчої влади з питань виконання вимог Рамкової конвенції Організації Об'єднаних Націй про зміну клімату та впровадження механізмів Кіотського протоколу надає оператору установки права на викиди парникових газів для всіх установок або для окремої установки викидів згідно Національного плану на відповідний період та на підставі інформації Національного Центру кадастру у встановленому Кабінетом Міністрів України порядку.

Права на викиди парникових газів надаються виключно операторам установок, які здійснюють викиди парникового газу.

Права на викиди парникових газів надаються на термін дії Національного плану розподілу прав на викиди.

Заявка про видачу прав на викиди парникових газів, яка подається оператором установки до центрального органу виконавчої влади з питань виконання вимог Рамкової конвенції Організації Об'єднаних Націй про зміну клімату та впровадження механізмів Кіотського протоколу, повинна містити дані про:

реєстраційні номери установок у Національному Центрі Кадастру;
відомості про фактичний обсяг викидів за період, що передує періоду на який отримується право на викиди;

інформація щодо запланованих введень нових установок або збільшення обсягів, розширення меж оператора та інше у період дії плану розподілу з метою резервування необхідного обсягу прав на викиди;

відомості про розрахунки обсягу прав на викиди згідно галузевим нормативам, або обґрунтуванням інших обсягів, пов'язаних з закриттям дійсних установок, періодами реконструкції, та інших технологічних зупинок на термін більш ніж 6 місяців, зміною меж оператора та інше що не перевищує фактичні обсяги;

Під дію зазначеного права на викиди підпадають установки викидів парникових газів, які здійснюють один або більше видів діяльності, що призводять до викидів парникових газів.

Обсяги викидів парникових газів та потужність установки, яка підпадає під дію зазначеного права на викиди, встановлюються Кабінетом Міністрів України.

У випадку зменшення обсягів виробництва оператора установки у період дії зобов'язань більш ніж на 30 відсотків, з підстав не пов'язаних зі зміною технології, технологічною зупинкою виробництва та інших причин, вказаних у заяві на отримання прав на викиди, оператор повинен подати відповідні документи на зниження обсягу прав на викиди до центрального органу виконавчої влади з питань виконання вимог Рамкової конвенції Організації Об'єднаних Націй про зміну клімату та впровадження механізмів Кіотського протоколу.

За рішенням Кабінету Міністрів України права на викиди парникових газів можуть продаватися на відповідних аукціонах.

Стаття 22. Реєстрація прав на викиди парникових газів

Національний Центр кадастру викидів парникових газів створює і веде систему реєстрації та обліку наданих прав на викиди парникових газів, а також отримання права на викиди відповідним оператором установки.

Реєстр наданих прав на викиди повинен бути відкритий для доступу громадськості.

РОЗДІЛ V.

ЕКОНОМІЧНІ МЕХАНІЗМИ СТИМУЛЮВАННЯ СКОРОЧЕННЯ ВИКИДІВ ПАРНИКОВИХ ГАЗІВ

Стаття 23. Механізми виконання зобов'язань скороченню викидів парникових газів операторами установок

Оператори установок виконують зобов'язання, що впливають із цього закону шляхом:

фактичного зниження обсягів викидів парникових газів на установках у встановлених межах оператора шляхом проведення енергозберігаючих заходів;

використання відновлюваних джерел енергії та біомаси;

застосування економічних механізмів, передбачених статтею 24 цього закону, з отриманням відповідних одиниць на свій рахунок у Національному реєстрі;

впровадження проектів спільного впровадження або механізму чистого розвитку у інших країнах, з отриманням відповідних одиниць на свій рахунок у Національному реєстрі;

участь у фінансуванні регіональних або загальнодержавних програм та проектів зі зменшення викидів парникових газів, для подальшої їх реалізації за схемою цільових екологічних (зелених) інвестицій, з отриманням одиниць встановленої кількості на свій рахунок у Національному реєстрі;

участь в інших проектах та торгових системах інших країн, з отриманням на свій рахунок у Національному реєстрі одиниць встановленої кількості, одиниць скорочення викидів або одиниць сертифікованих викидів.

Стаття 24. Економічні механізми стимулювання скорочення викидів парникових газів

Економічні механізми забезпечення скорочення обсягів викидів та збільшення поглинання парникових газів передбачають:

передачу в установленому порядку Україною іншим країнам, які є сторонами Кіотського протоколу, або уповноваженими цими країнами особам, одиниць (частин) встановленої кількості для реалізації схеми цільових екологічних (зелених) інвестицій;

реалізацію в установленому порядку проектів спільного впровадження операторами установок за участі інших країн, які є сторонами Кіотського протоколу, або уповноваженими цими країнами особами, з метою зниження викидів та/або збільшення поглинання парникових газів;

реалізацію в установленому порядку Програми дії операторами установок за участі інших країн, які є сторонами Кіотського протоколу, або уповноваженими цими країнами особами, з метою зниження викидів та/або збільшення поглинання парникових газів;

створення та функціонування системи торгівлі правами на викиди парникових газів, що сприяє раціональному використанню природних ресурсів;

передачу в установленому порядку іншій країні, яка є стороною Кіотського протоколу, або уповноваженій нею особі або отримання від такої країни або уповноваженої нею особи одиниць скорочення викидів, отриманих у результаті здійснених проектів спільного впровадження та/або Програми дій, спрямованих на скорочення антропогенних викидів із джерел та/або на збільшення поглинання парникових газів, на умовах визначених Кіотським протоколом;

передачу в установленому порядку іншій країні, яка є стороною Кіотського протоколу, або уповноваженій нею особі або отримання від такої країни або уповноваженої нею особи інших похідних частин встановленої кількості, передбачених Кіотським протоколом та рішеннями Конференції Сторін;

використання (придбання та подальший обіг) сертифікованих скорочень викидів парникових газів у рамках механізму чистого розвитку, згідно положень визначених Кіотським протоколом;

встановлення операторам установок певних обсягів прав на викиди парникових газів у атмосферу;

надання операторам установок податкових, кредитних та інших пільг при впровадженні ними маловідходних, енерго- і ресурсозберігаючих технологій та поновлюваних видів джерел енергії, охорона та поліпшення якості поглиначів парникових газів, здійсненні інших ефективних заходів щодо скорочення викидів та збільшення поглинання парникових газів згідно з законодавством;

введення в дію з 2013 року системи економічних санкцій за перевищення оператором установок обсягів наданих прав на викиди парникових газів на відповідний період часу.

Стаття 25. Передача частин встановленої кількості викидів парникових газів та застосування схеми цільових екологічних (зелених) інвестицій у період дії зобов'язань сторонами Кіотського протоколу до Рамкової конвенції ООН про зміну клімату

Передача частин встановленої кількості викидів парникових газів здійснюється з метою реалізації програм або проектів за схемою цільових екологічних інвестицій, спрямованих на скорочення викидів або збільшення поглинання парникових газів та пом'якшення наслідків зміни клімату у відповідності до статті 17 Кіотського протоколу.

Передача частин встановленої кількості викидів парникових газів державам-учасникам Кіотського протоколу здійснюється шляхом укладання відповідних міжнародних (міжурядових або міжвідомчих) договорів в межах встановлених Національним планом розподілу.

Учасниками договорів з передачі одиниць (частин) встановленої кількості викидів парникових газів згідно встановлених обсягів можуть бути держави або міжнародні організації - сторони Кіотського протоколу уповноважені державою органи, установи, організації та/або суб'єкти господарювання -нерезиденти.

Міжнародний договір укладається у випадках, коли пропозиція про здійснення угоди з передачі частин встановленої кількості викидів парникових газів надходить від уряду держави чи відповідним чином уповноваженого органу міжурядової міжнародної організації - сторін Кіотського протоколу.

Центральний орган виконавчої влади з питань виконання вимог Рамкової конвенції Організації Об'єднаних Націй про зміну клімату та

Примітка [МВ7]: В дані статті слід зазначити, що такі міжнародні угоди повинні бути оприлюднені, що відповідає ЗУ «Про міжнародні договори»

впровадження механізмів Киотського протоколу проводить переговори з уповноваженим органом уряду держави - сторони Киотського протоколу або міжурядової міжнародної організації – сторони Киотського протоколу, узгоджує текст договору, обсяг частин встановленої кількості, що передається, ціну за одну одиницю встановленої кількості, загальну ціну частин встановленої кількості, визначає програму або проект, який буде здійснюватися на виконання цього договору та інші істотні умови договору.

Вартість частин встановленої кількості, які передаються згідно відповідного міжнародного договору повинна відповідати вартості відповідної державної або регіональної програми чи проекту зі зменшення викидів парникових газів або розвитку новітніх технологій, які будуть реалізовуватися згідно цього міжнародного договору.

Виконання міжнародних міжурядових договорів з передачі частин встановленої кількості здійснюється центральним органом виконавчої влади з питань виконання вимог Рамкової конвенції Організації Об'єднаних Націй про зміну клімату та впровадження механізмів Киотського протоколу в установленому порядку у відповідності до його повноважень.

Центральний орган виконавчої влади з питань виконання вимог Рамкової конвенції Організації Об'єднаних Націй про зміну клімату та впровадження механізмів Киотського протоколу:

укладає і виконує міжнародні договори міжвідомчого характеру з передачі відповідного обсягу частин встановленої кількості у випадках, коли покупцем частин встановленої кількості є уповноважений орган держави - сторони Киотського протоколу або уповноважений орган міжурядової міжнародної організації - сторони Киотського протоколу.

надає пропозиції щодо передачі частин встановленої кількості уповноваженим органам, установам, організаціям держав або міжурядовим міжнародним організаціям - сторонам Киотського протоколу та суб'єктам господарювання, які діють на міжнародному ринку торгівлі викидами парникових газів та пропонувати їм відповідні обсяги частин встановленої кількості викидів парникових газів.

Центральний орган виконавчої влади з питань виконання вимог Рамкової конвенції Організації Об'єднаних Націй про зміну клімату та впровадження механізмів Киотського протоколу здійснює інші необхідні заходи на виконання міжнародних договорів міжвідомчого характеру з передачі частин встановленої кількості з питань виконання зазначених договорів.

Кошти, отримані від передачі частин встановленої кількості викидів парникових газів, надходять до Державного бюджету і спрямовуються на реалізацію центральним органом виконавчої влади з питань виконання вимог Рамкової конвенції Організації Об'єднаних Націй про зміну клімату та впровадження механізмів Киотського протоколу відповідних державних та регіональних програм скорочення викидів або збільшення поглинання

Примітка [MB8]: Тобто дане питання повинне бути визначене на стадії підписання міжнародної угоди, що необхідно чітко зазначити в даному законі, та що повинне бути зафіксоване в угоді про передачу ОУК, щоб не виникла ситуація, коли копії потрапляють в Україну і використовуються або не за призначенням, або взагалі не використовуються протягом тривалого часу.

Примітка [MB9]: Дана інформація про суму підписаної угоди повинна бути доступна громадськості та не повинна засекречувати ся. Відповідно, умови угод, в яких дана інформація визнається конфіденційною є недейсними, оскільки згідно чинного така інформація не віднесена до відомостей, що становлять конфіденційну інформацію.

Примітка [MB10]: Не зрозуміло, хто контролює виконання даних угод, оскільки саме виконання і контроль за виконанням не повинні покладатися на один і той же орган державної влади. Доцільно також контроль за виконанням домовленостей покладати на органи в межах іншої гілки влади, а не лише виконавчої, до якої належить Нацеконвєстгентство.

парникових газів. у відповідності до цього закону та міжнародних договорів України.

У разі, якщо пропозиція про передачу частин встановленої кількості надійшла від уповноваженого суб'єкта господарювання держави – сторони Кіотського протоколу, центральний орган виконавчої влади з питань виконання вимог Рамкової конвенції Організації Об'єднаних Націй про зміну клімату та впровадження механізмів Кіотського протоколу укладає договір з передачі одиниць (частин) встановленої кількості з таким суб'єктом господарювання відповідно до законодавства.

Програми та проекти (далі проекти) за схемою цільових екологічних інвестицій розробляються заінтересованими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, юридичними особами та фізичними особами - суб'єктами підприємництва самостійно або із залученням спеціалізованих проектних організацій з оцінкою скорочення викидів в проекті та подаються на розгляд центрального органу виконавчої влади з питань виконання вимог Рамкової конвенції Організації Об'єднаних Націй про зміну клімату та впровадження механізмів Кіотського протоколу.

Проекти, що здійснюються за схемою цільових екологічних (зелених) інвестицій та які подаються на розгляд та схвалення до центрального органу виконавчої влади з питань виконання вимог Рамкової конвенції Організації Об'єднаних Націй про зміну клімату та впровадження механізмів Кіотського протоколу, повинні відповідати наступним критеріям:

відповідність проекту цілям та принципам Рамкової конвенції ООН про зміну клімату та Кіотського протоколу;

відповідність проекту пріоритетам розвитку національної економіки, зокрема з питань ресурсо- та енергозбереження, енергоефективності, а також відновлення лісових насаджень і водних ресурсів;

наявність соціальних переваг при реалізації проекту;

наявність рішення органу місцевого самоврядування про надання згоди на реалізацію проекту на відповідній території;

відсутність факту застосування до проекту інших механізмів, передбачених ~~нім-цим~~ законом;

відповідність ~~галузевім-галузевим~~ нормативам зі зменшення викидів парникових газів;

запропонована технологія повинна бути дозволена до використання в Україні протягом не менш ніж 10 років з дня реалізації проекту;

реалістичність і прозорість фінансового плану проекту;

наявність механізму правового регулювання реалізації проекту;

результати проведення незалежною експертною організацією попередньої оцінки рівня скорочення викидів або збільшення поглинання парникових газів та скорочення викидів;

питомі витрати на одиницю скорочення викидів або на одиницю поглинання парникових газів та скорочення викидів;

наявність відповідних дозволів та/або ліцензій на здійснення заходів, передбачених проектом;

строк реалізації проекту;
окупність проекту;
можливість широкого застосування проекту;

Для забезпечення реалізації відповідних проектів, центральний орган виконавчої влади з питань виконання вимог Рамкової конвенції Організації Об'єднаних Націй про зміну клімату та впровадження механізмів Кіотського протоколу може залучати до виконання зазначених проектів юридичні та фізичні особи на конкурсній основі у встановленому порядку в якості операторів цими проектами.

Оператори проектами повинні відповідати критеріям відбору, які визначаються центральним органом виконавчої влади з питань виконання вимог Рамкової конвенції Організації Об'єднаних Націй про зміну клімату та впровадження механізмів Кіотського протоколу у встановленому порядку.

Центральний орган виконавчої влади з питань виконання вимог Рамкової конвенції Організації Об'єднаних Націй про зміну клімату та впровадження механізмів Кіотського протоколу проводить конкурс на залучення до виконання програми або проекту оператора та укладає з переможцем договір, в якому визначаються терміни та умови виконання програми або проекту, вартість програми або проекту, вартість послуг оператора проекту по його реалізації, права, обов'язки та відповідальність сторін, інші істотні умови договору.

Оператор програми або проекту щорічно звітує про виконання проекту, проводить щорічний незалежний аудит звіту виконання проекту та подає його у встановленому порядку разом зі звітом про виконання проекту до центрального органу виконавчої влади з питань виконання вимог Рамкової конвенції Організації Об'єднаних Націй про зміну клімату та впровадження механізмів Кіотського протоколу.

Оператор проекту несе відповідальність за невиконання або неналежне виконання договору згідно вимог законодавства та умов відповідного договору.

Центральний орган виконавчої влади з питань виконання вимог Рамкової конвенції Організації Об'єднаних Націй про зміну клімату та впровадження механізмів Кіотського протоколу має право проводити моніторинг виконання будь-якого проекту самостійно або з залученням незалежної спеціалізованої організації.

Центральний орган виконавчої влади з питань виконання вимог Рамкової конвенції Організації Об'єднаних Націй про зміну клімату та впровадження механізмів Кіотського протоколу реєструє у встановленому порядку проекти, що здійснюються у відповідності до цієї статті.

Оподаткування одиниць скорочення викидів, що утворюються в результаті реалізації проекту за схемою цільових (зелених) інвестицій здійснюється у відповідності до умов міжнародного договору, укладеного на виконання цієї статті.

Примітка [MB11]: Питання оподаткування регламентуються національним законодавством України. Міжнародні угоди не повинні суперечити національному законодавству, так само як і національне законодавство не може суперечити міжнародним домовленостям. Відповідно до ст. 19 ЗУ «Про систему оподаткування», інші положення щодо системи про оподаткування можуть встановлюватися лише міжнародними угодами, які ратифіковані Верховною Радою України.

Стаття 26. Здійснення проектів, спрямованих на скорочення обсягу викидів парникових газів (проектів спільного впровадження)

Проекти, спрямовані на скорочення обсягу викидів парникових газів здійснюються оператором установки, функціонування якої зумовлює викиди парникових газів.

Оператор установки має право реалізувати проект спільного впровадження за міжнародною процедурою, а також за національною процедурою за погодженням з центральним органом виконавчої влади з питань виконання вимог Рамкової конвенції Організації Об'єднаних Націй про зміну клімату та впровадження механізмів Кіотського протоколу.

Підготовка, реалізація та моніторинг виконання проекту спільного впровадження здійснюється у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Центральний орган виконавчої влади з питань виконання вимог Рамкової конвенції Організації Об'єднаних Націй про зміну клімату та впровадження механізмів Кіотського протоколу реєструє у встановленому порядку проекти, що здійснюються у відповідності до цієї статті.

Стаття 27 Здійснення програм діяльності

Програмою діяльності по спільному впровадженню є скоординована дія, що здійснюється юридичною особою або державним органом, спрямована на отримання суттєвої кількості скорочень та має на меті об'єднати певну кількість учасників, окремі проекти, які не підпадають під дію процедур проектів спільного впровадження.

Такі проекти веде юридична особа або державний орган - оператор програми діяльності, який здійснює організаційно – методологічний супровід всіх невеликих проектів – складових частин програми діяльності та є заявником такої програми у центральному органі виконавчої влади з питань виконання вимог Рамкової конвенції Організації Об'єднаних Націй про зміну клімату та впровадження механізмів Кіотського протоколу у встановленому порядку.

Оператор програми діяльності встановлює географічні межі, в рамках яких будуть здійснюватися проекти - складові частини відповідної програми діяльності. Географічні межі можуть виходити за межі України. Здійснення програм діяльності на території інших країн регулюється законодавством цих країн. Оператор програми діяльності, проекти - складові частини якої здійснюються на території інших країн повинен отримати дозволи компетентних національних органів цих країн на здійснення такої програми у встановлених географічних межах.

Оператор програми діяльності у межах одного проекту може об'єднувати різні типи проектів та/або різні методології але вони повинні відповідати єдиним критеріям, встановленим оператором проекту.

У проектній документації мають бути відображені не менш ніж по одному проекту кожного типу, що входять до складу програми діяльності та визначено загальну кількість проектів, що входять до складу програми

діяльності. Проектна документація повинна містити опис плану моніторингу для кожного типу проектів, що входять до складу програми діяльності, включаючи технологію, заходи, що будуть застосовуватися та їх обґрунтування, розрахунок базової лінії та опис обраної системи моніторингу.

Період обліку скорочень викидів парникових газів, які будуть створюватися в результаті реалізації програми діяльності не може виходити за терміни здійснення відповідного проекту, що входять до складу програми діяльності.

Оператор програми може додавати до складу відповідної програми діяльності нові проекти у будь – який час обліку скорочень, з одночасним повідомленням про це центрального органу виконавчої влади з питань виконання вимог Рамкової конвенції Організації Об'єднаних Націй про зміну клімату та впровадження механізмів Кіотського протоколу.

Отримані скорочення є реальними, піддаються вимірюванню та верифікації.

При здійсненні програми діяльності можуть застосовуватися методи спрощеного агрегування даних, у випадку їх підтвердження незалежною експертною організацією.

Порядок здійснення програм діяльності затверджується Кабінетом Міністрів України.

Стаття 28. Цільові субсидії на реалізацію проектів, направлених на скорочення викидів парникових газів

Для реалізації проектів, направлених на скорочення викидів парникових газів, їх учасникам державою надаються цільові субсидії у вигляді:

звільнення від ввізного мита при ввезенні в Україну для реалізації проектів направлених на скорочення викидів газів нових устаткування, обладнання та комплектуючих, а також матеріалів, які не виробляються в Україні та відповідають програмі переходу на новітні технології;

звільнення від оподаткування податком на додану вартість операцій із ввезення на митну територію України платниками податків, які виконують проекти, направлені на скорочення викидів парникових газів згідно із Законом України “Про парникові гази” нового устаткування, обладнання, комплектуючих, матеріалів, що будуть використовуватись для виконання вказаного проекту;

звільнення від оподаткування прибуток підприємств – учасників проектів, зареєстрованих відповідно до Закону України «Про парникові гази», отриманий при реалізації проектів, направлених на скорочення викидів парникових газів.

Суми коштів, вивільнених у зв'язку з наданням податкових пільг, спрямовуються платником податку на здійснення заходів, передбачених цим Законом, направлених на подальше скорочення викидів парникових газів, у

порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України та використовуються учасниками на здійснення заходів по подальшому скороченню викидів парникових газів, зокрема на:

проведення наукових, науково-дослідних та дослідно-конструкторських робіт за пріоритетними напрямками діяльності, направлених на скорочення викидів парникових газів;

створення, розвиток, модернізацію та реконструкцію науково-технологічних, експериментальних та дослідно-промислових дільниць, у тому числі на інструменти, обладнання та устаткування, що використовуються для цілей скорочення викидів парникових газів;

підготовку конструкторської та технологічної документації, технічних умов, технічних проектів та витрати на підготовку та реалізацію проектів, направлених на скорочення викидів парникових газів;

патентування розробок, придбання прав на об'єкти права інтелектуальної власності (патентів, ліцензій на використання винаходів, корисних моделей, промислових зразків, ноу-хау тощо);

накладні та поточні витрати (на матеріали, технічне забезпечення тощо), що виникають у ході реалізації діяльності, направленої на скорочення викидів парникових газів;

придбання обладнання, устаткування та інших засобів виробництва, пов'язаних з впровадженням проектів, направлених на скорочення викидів парникових газів та поліпшення системи їх моніторингу.

Реалізація проектів, направлених на скорочення викидів парникових газів не може бути підставою для зниження податкових зобов'язань за основним видом діяльності учасника цього проекту.

Дія цієї статті розповсюджується на проекти, направлені на скорочення викидів парникових газів, які пройшли стадію детермінації, та мають звіт детермінатора, затверджений центральним органом виконавчої влади з питань виконання вимог Рамкової конвенції Організації Об'єднаних Націй про зміну клімату та впровадження механізмів Кіотського протоколу у встановленому порядку або призвели до фактичного скорочення викидів, що відображено у звіті про моніторинг безперервної системи моніторингу фактичних обсягів викидів парникових газів та таке скорочення буде підтверджено звітом незалежної експертної організації у строк не пізніше 12 місяців з дати виходу звіту про моніторинг.

Стаття 29. Ринок скорочення викидів парникових газів

Обіг одиниць прав на викиди парникових газів здійснюється виключно на фондовій біржі у формі ф'ючерсних контрактів, базовим активом яких є право на відповідний обсяг викидів парникових газів (далі - ф'ючерсні контракти на скорочення).

Одна одиниця прав на викиди парникових газів дорівнює одній одиниці (частині) встановленої кількості. Учасниками біржової торгівлі ф'ючерсними

контрактами на скорочення є суб'єкти ринжаринок, які мають право проводити операції із цінними паперами на фондовому ринку у відповідності до законодавства України про цінні папери та фондовий ринок.

Укладання ф'ючерсних контрактів на скорочення здійснюється у відповідності до законодавства про цінні папери та фондовий ринок і актів Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку, які регулюють питання укладання ф'ючерсних контрактів на фондовій біржі.

Фондова біржа, на якій здійснюється укладання ф'ючерсних контрактів на скорочення повинна відповідати наступним вимогам:

проводити торги на фондовому ринку не менш ніж один рік;

обсяг торгів акціями у режимі укладення правочинів, що здійснюються шляхом зіставлення заявок учасників торгів та при повному попередньому депонуванні активів (далі – ринок заявок), повинен складати не менш ніж один мільярд гривень за шість місяців. При цьому, кількість укладених правочинів за шість місяців на ринку заявок фондової біржі повинно бути не менш ніж п'ятдесят тисяч;

наявність гарантійного фонду у розмірі не менш ніж десять мільйонів гривень для гарантування виконання зобов'язань по ф'ючерсним контрактам.

Кліринг та розрахунки по ф'ючерсним контрактам на скорочення здійснюється фондовою біржею.

З метою здійснення клірингу та здійснення розрахунків по ф'ючерсним контрактам на скорочення фондова біржа повинна мати:

рахунок у Національному реєстрі, на якому обліковуються права учасників торгів на скорочення викидів парникових газів, які є базовим активом виконуваних ф'ючерсних контрактів на скорочення (рахунок номінального утримання);

рахунок у банківській установі, на якому фондовою біржею обраховуються грошові кошти учасників торгів ф'ючерсними контрактами на скорочення.

За відкриття, обслуговування, управління, а також здійснення інших операцій з зазначеним рахунком фондовою біржею, Національний реєстр стягує плату у встановленому законодавством порядку.

Фондова біржа обліковує на рахунку учасника торгів у біржовій системі одиниці скорочення після отримання від Національного реєстру підтвердження про зарахування на рахунок фондової біржі таким учасником або його клієнтом торгів відповідної кількості одиниць скорочення.

Обмін даними між Національним реєстром і фондовою біржею здійснюється у електронному вигляді.

Процедури торгів, клірингу та розрахунків по ф'ючерсним контрактам на скорочення встановлюються фондовою біржею у відповідності до законодавства про цінні папери та фондову біржу.

Оподаткування операцій з торгівлі ф'ючерсним контрактам на скорочення здійснюється у відповідності до Закону України «Про оподаткування прибутку підприємств» у частині оподаткування операцій з цінними паперами.

Стаття 30. Контроль за ринком скорочення викидів парникових газів

Контроль за діяльністю ринку скорочень викидів парникових газів здійснює центральний орган з питань виконання вимог Рамкової конвенції Організації Об'єднаних Націй про зміну клімату та впровадження механізмів Кіотського протоколу.

Стаття 31. Фінансування заходів щодо скорочення викидів та збільшення поглинання парникових газів

Фінансування заходів щодо скорочення викидів та збільшення поглинання парникових газів здійснюється за рахунок коштів Державного бюджету України та місцевих бюджетів; коштів отриманих від передачі одиниць (частин) встановленої кількості, одиниць скорочення викидів, інших похідних частин встановленої кількості, які запровадженні або можуть бути запровадженні рішеннями Конференції Сторін; коштів операторів установок, у тому числі отриманих на здійснення проектів спільного впровадження, за схемою цільових екологічних (зелених) інвестицій, інших подібних програм та проектів, які здійснюються у межах виконання Рамкової конвенції ООН про зміну клімату; інших коштів.

Центральний орган виконавчої влади з питань виконання вимог Рамкової конвенції Організації Об'єднаних Націй про зміну клімату та впровадження механізмів Кіотського протоколу є головним розпорядником бюджетних коштів, за рахунок яких здійснюється фінансування програм та проектів за схемою цільових екологічних (зелених) інвестицій, отриманих від передачі частин встановленої кількості викидів державам – учасникам Кіотського протоколу та від здійснення правочинів (транзакцій) з передачі частин встановленої кількості викидів парникових газів та похідних частин встановленої кількості, які запровадженні або можуть бути запровадженні рішеннями Конференції Сторін.

Використання коштів спеціального фонду Державного бюджету України на фінансування програм та проектів за схемою цільових екологічних (зелених) інвестицій, отриманих від передачі частин встановленої кількості викидів державам – учасникам Кіотського протоколу та від здійснення правочинів (транзакцій) з передачі частин встановленої кількості викидів парникових газів та похідних частин встановленої кількості, які запровадженні або можуть бути запровадженні рішеннями Конференції Сторін, здійснюється центральним органом виконавчої влади з питань виконання вимог Рамкової конвенції Організації Об'єднаних Націй про зміну клімату та впровадження механізмів Кіотського протоколу у відповідності до законодавства.

Примітка [МВ12]: В даній статті необхідно чітко встановити, хто здійснює контроль за витрачення таких коштів та за фінансуванням заходів зі скорочення викидів парникових газів, і відповідні контролюючі повноваження повинні бути прописаними у нормативних документах, які регулюють діяльність даного контролюючого органу.

РОЗДІЛ VI. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА ПРО ВИКИДИ ПАРНИКОВИХ ГАЗІВ

Стаття 32. Відповідальність за порушення законодавства про викиди парникових газів

Особи, винні у:

порушенні прав громадян на безпечне для життя і здоров'я навколишнє природне середовище;

перевищенні обсягів наданих прав на викиди парникових газів в атмосферне повітря;

викидах парникових газів без отримання права на викиди від спеціально уповноважених на те органів виконавчої влади відповідно до закону;

недотриманні вимог, передбачених наданим правом на викиди парникових газів;

провадженні незаконної діяльності, що негативно впливає на клімат, зокрема здійсненні викидів парникових газів в атмосферне повітря;

впровадженні відкриттів, винаходів, раціоналізаторських пропозицій, нових технічних систем, речовин і матеріалів, а також закупівлі в інших державах та експлуатації технологічного устаткування, транспортних засобів та інших об'єктів, які не відповідають вимогам, встановленим законодавством про охорону навколишнього природного середовища;

невиконанні розпоряджень та приписів органів, які здійснюють державний контроль за викидами та поглинанням парникових газів;

ненаданні передбаченої цим законом та іншим законодавством своєчасної, повної та достовірної інформації про викиди та поглинання парникових газів, установки викидів, а також приховуванні або перекрученні або подробиці відомостей про обсяги викидів та поглинання парникових газів;

недотриманні норм екологічної безпеки, державних санітарних норм при проектуванні, розміщенні, будівництві та введенні в експлуатацію нових і реконструйованих підприємств, споруд та інших об'єктів, удосконаленні існуючих та впровадженні і використанні новітніх найкращих доступних екологічно безпечних технологій та устаткування, спрямованих на зменшення викидів та збільшення поглинання парникових газів, - несуть відповідальність згідно з законом.

Законом може бути встановлена відповідальність і за інші види правопорушень законодавства при викидах парникових газів.

Спори з питань порушення законодавства при викидах парникових газів вирішуються у встановленому законом порядку.

Стаття 33. Санкції

Розмір та порядок стягнення штрафів за порушення цього закону встановлює Кабінет Міністрів України.

Примітка [МВ13]: Потрібно чітко зазначити, хто контролює виконання даних зобов'язань

Центральний орган виконавчої влади у сфері охорони навколишнього природного середовища, починаючи з першого січня 2013 року, стягує штрафи з операторів установок, які до 31.12.2012 року не виконали вимог статті 17 цього закону.

Розмір штрафу повинен бути пропорційний кількості відсутніх обсягів прав на викиди парникових газів і встановлюється у розмірі п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян за кожен тону CO₂-еквіваленту викидів парникових газів даного оператора установки, на викид яких такий оператор установки не отримав право на викиди парникових газів.

Сплата штрафу не звільняє оператора установки від зобов'язання виконувати вимоги статті 17 цього закону.

РОЗДІЛ VII. МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО У СФЕРІ СКОРОЧЕННЯ ВИКИДІВ ПАРНИКОВИХ ГАЗІВ

Стаття 34. Застосування міжнародних договорів

Україна бере участь у міжнародному співробітництві у сфері скорочення викидів парникових газів та збільшення поглинання парникових газів відповідно до зобов'язань України за Рамковою конвенцією Організації Об'єднаних Націй про зміну клімату та Кіотським протоколом до Рамкової конвенції Організації Об'єднаних Націй про зміну клімату та законодавства України.

Якщо Рамковою конвенцією Організації Об'єднаних Націй про зміну клімату, Кіотським протоколом до Рамкової конвенції Організації Об'єднаних Націй про зміну клімату або іншим міжнародним договором України у сфері викидів парникових газів, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, встановлено інші норми, ніж ті, що передбачені цим Законом, то застосовуються норми міжнародного договору.

Стаття 35. Відносини з іншими системами торгівлі викидами парникових газів

Для взаємного визнання прав на викиди парникових газів між системою торгівлі скороченнями викидів парникових газів в Україні і іншими системами торгівлі викидами парникових газів, центральний орган виконавчої влади з питань виконання вимог Рамкової конвенції Організації Об'єднаних Націй про зміну клімату та впровадження механізмів Кіотського протоколу співпрацює з відповідними органами та організаціями інших країн та проводить усі необхідні дії для гармонізації.

У випадку, якщо гармонізація систем торгівлі може бути досягнута шляхом узгодження правил торгів та вимог обліку і обігу одиниць скорочення викидів парникових газів, такі заходи по гармонізації торгових систем скороченнями викидів парникових газів здійснюється Національним Центром кадастру викидів парникових газів та організаторами торгів.

РОЗДІЛ VIII. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Національний план розподілу прав на викиди парникових газів на перший період приймається Верховною Радою України до 30 червня 2012 року.

Національні плани на всі подальші періоди приймаються Верховною Радою України за 18 місяців до дати початку відповідного періоду, на який такий план розробляється.

3. Кабінету Міністрів України:

до 01 січня 2011 року, внести до Верховної Ради України проект Національного плану розподілу прав на викиди парникових газів на перший період.

протягом трьох місяців з дня набрання чинності цим Законом:

внести до Верховної Ради України пропозиції щодо приведення законів України у відповідність із цим Законом;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити прийняття відповідно до своєї компетенції нормативно-правових актів, що впливають із цього Закону;

забезпечити приведення центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність з цим Законом;

щорічно в Державному бюджеті України окремим рядком передбачати фінансування ДП «Національний Центр кадастру викидів парникових газів» для здійснення своєї статутної діяльності;

до 1 січня 2011 р. затвердити Положення про моніторинг і звітність про викиди парникових газів від видів діяльності, визначених центральним органом виконавчої влади з питань виконання вимог Рамкової конвенції Організації Об'єднаних Націй про зміну клімату та впровадження механізмів Кіотського протоколу;

4. Центральному органу виконавчої влади у сфері охорони навколишнього природного середовища та центральному органу виконавчої влади з питань виконання вимог Рамкової конвенції Організації Об'єднаних Націй про зміну клімату та впровадження механізмів Кіотського протоколу у період до першого січня 2012 року:

запровадити використання національних коефіцієнтів оцінки антропогенного впливу викидів парникових газів для окремих галузей економіки та видів діяльності;

провести регіональну інвентаризацію викидів парникових газів за принципами національної інвентаризації, забезпечити методологічне супроводження інвентаризації установок та відкрити відповідні рахунки операторів установок одиниць (частин) встановленої кількості у національному реєстрі після затвердження результатів інвентаризації для зниження похибки при наданні права на викиди парникових газів операторам установок.

5. Центральному органу виконавчої влади у сфері охорони навколишнього природного середовища:

у місячний термін після набуття чинності цим Законом надати кандидатури представників у Наглядову Раду ДП «Національний Центр кадастру викидів парникових газів»;

щорічно в Державному бюджеті України у видатковій частині окремим рядком передбачати кошти Загального Фонду для здійснення ДП «Національний Центр кадастру викидів парникових заходів» своєї статутної діяльності.

6. Центральному органу виконавчої влади з питань виконання вимог Рамкової конвенції Організації Об'єднаних Націй про зміну клімату та впровадження механізмів Кіотського протоколу:

у місячний термін після набуття чинності цим Законом створити ДП «Національний Центр кадастру викидів парникових газів», затвердити його Статут та здійснити його державну реєстрацію;

у місячний термін після набуття чинності цим Законом надати кандидатури представників у Наглядову Раду ДП «Національний Центр кадастру викидів парникових газів»;

у місячний термін після набуття чинності цим Законом запропонувати Всеукраїнським об'єднанням організацій роботодавців, незалежним постачальникам інформації, організаторам торгів та незалежним експертним організаціям надати кандидатури до складу членів Наглядової Ради ДП «Національний Центр кадастру викидів парникових газів»;

7. Державній податковій адміністрації України у місячний термін після затвердження Кабінетом Міністрів України Порядку спрямування платниками податку коштів на здійснення заходів, передбачених Законом України «Про парникові гази», направлених на подальше скорочення викидів парникових газів, розробити та затвердити у встановленому порядку відповідні зміни до податкової звітності з оподаткування прибутку підприємств.

8. Внести зміни до таких законів України:

1) статтю 19 Закону України "Про Єдиний митний тариф" (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 19, ст. 259; 1996 р., № 41, ст. 192; 1999 р., № 31, ст. 253; 2000 р., № 3, ст. 20, № 21, ст. 163, № 35, ст. 283, № 38, ст. 318, № 48, ст. 406; 2001 р., № 11, ст. 46, № 30, ст. 143, № 50, ст. 261; 2002 р., № 11, ст. 81, № 33, ст. 236, ст. 238, № 35, ст. 259, № 36, ст. 266; 2004 р., № 14, ст. 195, № 25, ст. 346, № 29, ст. 368; 2005 р., №№ 17-19, ст. 267, № 46-47, ст. 468) доповнити частиною третьою такого змісту:

"Для проектів, направлених на скорочення викидів парникових газів, зареєстрованих у встановленому порядку, справляння ввізного мита здійснюється з урахуванням положень, установлених Законом України "Про парникові гази";

2) доповнити Закон України "Про податок на додану вартість" (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 21, ст. 156; 2005 р., № 34, ст. 441) п.11.49 наступного змісту:

«Звільняються від оподаткування операції із ввезення на митну територію України платниками податків, які виконують проекти, направлені на скорочення викидів парникових газів згідно із Законом України "Про парникові гази" нового устаткування, обладнання, комплектуючих, матеріалів, що будуть використовуватись для виконання вказаного проекту.»

3) у Законі України "Про оподаткування прибутку підприємств" (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 27, ст. 181; 2000 р., № 22, ст. 172; 2003 р., № 12, ст. 88; 2005 р., № 33, ст. 430):

підпункт 7.13.4. пункту 7.13. статті 7 викласти у наступній редакції:

«Звільняється від оподаткування прибуток підприємств – учасників проектів, зареєстрованих відповідно до Закону України «Про парникові гази», отриманий при реалізації проектів, направлених на скорочення викидів парникових газів.

Суми коштів, вивільнених у зв'язку з наданням податкових пільг, спрямовуються платником податку на здійснення заходів, передбачених Законом України «Про парникові гази», направлених на подальше скорочення викидів парникових газів, у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.»

4) у Законі України „Про охорону атмосферного повітря” (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1992, № 50, ст.678, в редакції Закону № 2556-III від 21.06.2001, ВВР, 2001, № 48, ст.252):

частину першу статті 16 викласти у наступній редакції:

„Діяльність, спрямована на штучні зміни стану атмосфери та атмосферних явищ у господарських цілях, може провадитися підприємствами, установами, організаціями та громадянами - суб'єктами підприємницької діяльності (операторами установок) тільки в межах обсягів прав на викиди парникових газів, наданих центральним органом виконавчої влади з питань виконання вимог Рамкової конвенції Організації Об'єднаних Націй про зміну клімату та впровадження механізмів Кіотського протоколу у відповідності до Національного плану розподілу цих прав.

Порядок надання права на викиди парникових газів встановлюється Кабінетом Міністрів України.”

5) У Законі України "Про охорону навколишнього природного середовища" (Відомості Верховної Ради України, 1991 р., № 41, ст. 546; 1996 р., № 15, ст. 70; 2000 р., № 5, ст. 34, 2007, № 33, ст.440):

у статтю 44 додати частину третю наступного змісту:

„Права на викиди парникових газів встановлюються Верховною Радою України та надаються операторам установок центральним органом виконавчої

влади з питань виконання вимог Рамкової конвенції Організації Об'єднаних Націй про зміну клімату та впровадження механізмів Кіотського протоколу у встановленому порядку.”

У зв'язку з цим частини три – п'ять вважати частинами чотири – шість.

**Голова Верховної Ради
України**

В.М. Литвин